

1. Κρίσιμη χρονιά για το ελληνικό χρέος το 2014 κ. Μηλιέ. Πόσο πιθανό θεωρείτε ένα νέο Μνημόνιο, σε τι ύψος και με τι όρους;

Το λεγόμενο χρηματοδοτικό και δημοσιονομικό κενό είναι σίγουρο ότι θα έχουν αργά ή γρήγορα ως αποτέλεσμα μια νέα συμφωνία με τους δανειστές. Σε περίπτωση που είναι αυτή η κυβέρνηση στην εξουσία, είναι βέβαιο ότι σε συνεργασία με την τρόικα θα επιβάλλουν νέα μέτρα λιτότητας, τα οποία δεν είμαι βέβαιος ότι θα ονομάσουν «μνημόνιο». Πιο πιθανό μου φαίνεται να μην τα λένε έτσι για επικοινωνιακούς λόγους. Η ουσία όμως για την πλειοψηφία της κοινωνίας παραμένει η ίδια. Το ύψος των μέτρων δεν είναι εφικτό να υπολογιστεί ακριβώς αυτή τη στιγμή, και υπάρχει και ένα στοιχείο πολιτικής στον «υπολογισμό» του. Πάντως θα κινείται γύρω από τα 10 δισεκατομμύρια.

2. Σε ένα τέτοιο κρίσιμο θέμα, όπως οι συμφωνίες της χώρας για το χρέος, δεν θα πρέπει να υπάρξει εθνική συνεννόηση; Και πώς αυτό μπορεί να γίνει;

Θα ήταν ευχής έργο να ομονοούσαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις στα αυτονόητα, δηλαδή ότι πρέπει να τερματιστεί η λιτότητα, να γίνει ανάκτηση της εργασίας και αναδιανομή πλούτου υπέρ των πολλών, ως πρώτα βήματα για την κοινωνική και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Τότε θα μπορούσε πιθανόν να υπάρξει συνεννόηση πάνω στα επόμενα βήματα της παραγωγικής ανασυγκρότησης. Αλλά νομίζω πως είναι σαφές ότι με το παρόν πολιτικό σκηνικό αυτό αποκλείεται.

3. Με τι όπλα, αλήθεια, μπορεί η Ελλάδα να διαπραγματευτεί με τους εταίρους της;

Όσο περνάει ο καιρός τόσο αυξάνονται τα όπλα στη φαρέτρα της Ελλάδας. Σημαντικότερο όλων είναι η κοινή πλέον παραδοχή ότι το πρόγραμμα δεν πετυχαίνει τους διακηρυγμένους στόχους του, δηλαδή το αξιόχρεο του Δημοσίου, και ταυτόχρονα υπονομεύει τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες όπως ρητά αναφέρεται στο προσχέδιο της γνωστής Έκθεσης του Ευρωκοινοβουλίου για τα πεπραγμένα της τρόικα. Κανονικά η κυβέρνηση θα έπρεπε να κάνει σημαία αυτήν την Έκθεση και να απαιτήσει, στη βάση της, άμεση κατάργηση του προγράμματος και επαναδιαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης από μηδενική βάση. Αντ' αυτού παρακολουθεί τα γεγονότα άπραγη και κάνει τον ελληνικό λαό να αναρωτιέται μέχρι πού θα συνεχίσει αυτή η αντικοινωνική της στάση.

4. Αν φύγει η τρόικα – όπως ζητά και το προσχέδιο της Έκθεσης του Ευρωκοινοβουλίου – αλλάζει η πολιτική; Μπορούμε να προσβλέπουμε σε φιλικότερα προς την κοινωνία μέτρα;

Εξαρτάται. Αν φύγει η τρόικα και μείνει για παράδειγμα ο κ. Γεωργιάδης, που δηλώνει χωρίς αιδώ ότι είναι υπέρ ενός ιδιωτικού συστήματος υγείας, δεν θα αλλάξει η πολιτική. Αν μείνει ο κ. Χατζηδάκης θα έχουμε πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας. Αν μείνει ο κ. Μητσοτάκης θα έχουμε διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών. Καταλαβαίνετε ότι αν μείνει αυτή η κυβέρνηση δεν θα αλλάξει τίποτα προς το καλύτερο, γιατί αυτή η κυβέρνηση ταυτίζεται σε όλα με την τρόικα και δεν εξαναγκάζεται από αυτήν όπως προσπαθεί να παραμυθιάσει τον κόσμο, ευτυχώς χωρίς επιτυχία.

5. Με τα μέτρα που ψηφίστηκαν στη Βουλή αντιμετωπίζεται η ιδιωτική υπερχρέωση;

Ακριβώς το αντίθετο. Το νομοσχέδιο για τους πλειστηριασμούς, ειδικά με τις τροπολογίες που αφορούν τα χρέη στην εφορία, όσο και το νομοσχέδιο για τη φορολογία των ακινήτων επιδεινώνουν την ήδη

επιβαρυσμένη κατάσταση του ιδιωτικού χρέους. Μόνο και μόνο η παραδοχή ότι αποκλείεται να εισπραχθούν τουλάχιστον 600 εκατομμύρια από τα 3,25 δις περίπου του ΕΝΦΙΑ είναι τρανή απόδειξη ότι ο νόμος αυτός διογκώνει τις ανεξόφλητες οφειλές και βυθίζει πολίτες και κράτος σε ένα φαύλο κύκλο μη εξυπηρετήσιμου χρέους. Ειδικά η διάταξη για τις οφειλές στην εφορία δείχνει τον κοντόφθαλμο τρόπο με τον οποίο διαχειρίζεται η κυβέρνηση ένα μείζον θέμα. Αντί να ενθαρρύνει την ανάπτυξη φορολογικής συνείδησης (ζήτημα κορυφαίας σημασίας) εμφανίζεται στους πολίτες ως κράτος-τοκογλύφος.

6. Εθνική συνεννόηση προτείνουν στελέχη όπως ο Αλέκος Παπαδόπουλος. Το συζητάτε και υπό ποιες προϋποθέσεις;

Εμείς δεν θα αρνηθούμε τη συζήτηση πάνω στις αυτονόητες προγραμματικές μας αρχές, την κατάργηση του μνημονίου και την επαναδιαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης. Από την άλλη πλευρά όμως είναι γνωστό σε όλους ότι ο κ. Αλ. Παπαδόπουλος, ένας παροπλισμένος εδώ και χρόνια πολιτικός, αποτελεί μόνο μια φωνή του «συστήματος» (το οποίο εμείς αντιλαμβανόμαστε ως σύστημα διαπλοκής, τραπεζών και μιντιαρχών) και εκφράζει το φόβο του «συστήματος» αυτού για την επερχόμενη ανατροπή.

7. Αν βγείτε πρώτο κόμμα, τι είδους κυβέρνηση θα σχηματίσετε;

Εκτιμώ ότι δεν θα είμαστε απλώς πρώτο κόμμα αλλά θα έχουμε κοινοβουλευτική αυτοδυναμία. Σε κάθε περίπτωση όμως θα σχηματίσουμε μια κυβέρνηση που θα υλοποιήσει αυτό που θα έχει απαιτήσει με την ψήφο του ο λαός. Μια κυβέρνηση που θα εκφράσει την ευρεία κοινωνική πλειοψηφία, που θα στραφεί στον ΣΥΡΙΖΑ ως τη δύναμη που θα βγάλει τη χώρα από την κρίση και θα την οδηγήσει στην κοινωνική και οικονομική ανάκαμψη.

8. Έχετε πράγματι ως στόχο τη διάλυση του ΠΑΣΟΚ, όπως σας κατηγορεί ο κ. Ευ. Βενιζέλος;

Ο κ. Βενιζέλος θα αποτελέσει αντικείμενο έρευνας για τον ιστορικό του μέλλοντος. Η έρευνα αυτή θα έχει ως αντικείμενο το πού μπορεί να φτάσει ένας ευφυής πολιτικός με προοπτικές στην αρχή της καριέρας του, όταν οι πράξεις του αποκλίνουν σε τόσο μεγάλο βαθμό από αυτά που λέει και από το αίσθημα της κοινωνίας που τον ανέδειξε. Η διάλυση του ΠΑΣΟΚ γίνεται από τους ίδιους τους ανθρώπους του ΠΑΣΟΚ, την κοινωνική βάση που ψήφισε ΠΑΣΟΚ και τώρα στο άκουσμα και μόνο του ονόματος του κ. Βενιζέλου αντιδρά με οργή.